

תת"ע 9236/01/17 - אבו צהיבאן פאדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9236-01-17 מדינת ישראל נ' אבו צהיבאן פאדי

לפני כבוד השופט שרת קריספין-אברהם
המבקר: אבו צהיבאן פאדי
עו"י ב"כ עו"ד דור
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד נחום

החלטה

בפני בקשה על פי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, לפיה עותרת ההגנה לכך שבית המשפט יורה על התיעצבותו של רפ"ק רפואי מולה, ממעבדת מכשור אכיפה של משטרת ישראל, לדין הוחכות הקבוע בפניו וזאת על מנת שיביא עמו את הוראות הייצן של מכשיר "ינשוף" דראגר 9510, גרסה 4.

עתירה זו של ההגנה,ណונה כבר בפני כבוד הש' יהב, במסגרת בקשה "על פי סעיפים 74 או 108 לחוק סדר הדין הפלילי", כפי שציין הסנגור בפתח בקשה ביום 9.4.17 ובהחלטה מיום 21.6.17, קבעה כבוד הש' יהב, כי המסרן המבוקש הנהו בגדר טיווה, גרסה בסורית, שלא הבשילה לכדי נהיל מגובש, המתיחסת למכשיר "ינשוף" שוניה מהמכשיר בו נבדק המשיב ואין לה כל רלוונטיות לעניינו.

עוד קבעה כבוד הש' יהב, כי ממשילא, אפשרה המאשימה לסנגור לצלם את גרסה 5 של נהיל מכשיר "ינשוף" 09510, שהיא הגרסה הסופית והתקפה.

הסנגור הפנה בבקשתו, להחלטת בית המשפט המחויז בתל אביב, כבוד הש' הימן, בע"ח 50620-06-17, מיום 4.7.17 וטען, כי החלטת בית המשפט המחויז הנהה למעשה הוראה, שעיל המאשימה לישם.

המאשימה מתנגדת לבקשתו, כמפורט בתגובהה בכתב.

דין והכרעה

בכל הנוגע לקבלת "חומר חקירה", ההלכה היא שיש ליתן פרשנות מרוחיבה למונח זה, אך מבליל לדחוק הצדקה את הסוגיה של רלוונטיות החומר המבוקש, להגנת הנאשם.

בבש"פ 3377 עדוי נ' מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' ארבל :

"...יחד עם זאת, כפי שהובהר כבר בפסקה לא אחת, אין היקפה של זכות העיון אינטנסיבי ומוחלט. "אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר חקירה" ראיות, שהרלוונטיות שלהם לtabיעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית..." (ענין אל-הוזיל, בעמ' 129). המבחן החל בהקשר זה הוא מבחן הרלוונטיות של החומר לאישום. אך, לא ייחשבו כ"חומר חקירה" חומרים אשר בית המשפט סבור כי אינם אלא חלק מניסיון ספקולטיבי של ההגנה לאתר חומר שיטיע לנאים בהגנתו (ענין אל-הוזיל, בעמ' 132). במקרים אחרות, בית המשפט לא יתן ידו למסע DIG ועל ההגנה להראה לעין באותו חומר מסוים נשענת על נקודת אחיזה ממשית (בג"ץ 620/02 הנ"ל, בעמ' 635).".

בבש"פ 7553 בר אושר נ' מדינת ישראל, קבע כבוד הש' מלצר : "בפסקהboveר, עם זאת, כי לפרשנות המרחיבה של המושג "חומר חקירה" יש מגבלות, והוא צריכה לעמוד ב מבחן השכל הישר. נקבע כי אין לכלול במונח "חומר חקירה" ראיות, או חומר שהרלוונטיות שלהם לאוישום הפלילי - רחוקה ושולית (ראוי: בג"ץ 233/85 אל הוזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124, 129 1985)... אחד מסוגי החומרים, אשר נקבע בפסקה כי יבואו ככל גדר החיריג לעיקרון הגילוי, הן "תרשומות פנימית" של רשות החקירה והtabיעה. מסמכים פנימיים אלה - דוגמת: סיכוןי חקירה, עיבוד וניתוח הראיות ודינונים פנימיים של רשות החקירה והtabיעה - לא ייחשבו ברג'il ל"חומר חקירה", ולא יהיו כפופים לחובת גילוי ולזכות העיון (ראוי: בש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ' הורוביץ, פ"ד נא(5) 224 1997); בש"פ 5989/01 מדינת ישראל נ' פרג ([פורסם ב公报], 27.8.2001; בש"פ 62/02 מדינת ישראל נ' נרקיס ([פורסם ב公报], 31.1.2002)). הטעם לחיריג זה הוא החשש כי חשיפת אותם מסמכים הכלולים בקטגוריה המכונה: "תרשומת פנימית" תפגע, למעטה מן הדorous, בסדרי עבודהן של רשות החקירה והtabיעה, וב יכולתן לעורוך תרשומות כאלה".

עוד קבע כבוד הש' מלצר: "בפסקה נקבע עוד כי המונח "תרשומת פנימית" כולל סוגים מסוימים וראיות שונות ואין מדובר בהכרח ברישמה סגורה. האבחנה העיקרית שיש לעורוך כאשר מתעוררת שאלה מסווג זה שלפנינו היא האם אכן מדובר ראיות עצמאיות שהושגו בדרך צוו או אחרת במסגרת חקירת המשטרה, או שמדובר בסיכומיים ותרשומות פנימיים של גורמי החקירה והtabיעה, שיש בהם ניתוח או הסקת מסקנות על בסיס חומר הראיות הגולמי (ראו למשל: בש"פ 4357/05 חטאב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], 1.7.2005)."

במקרה שבפני, עסוקין, כאמור לעיל, בטيوtha שלא הבשילה לכדי מסמך מהייב וככזה, יש לראות בה תרשומת פנימית, שאינה בוגדר "חומר חקירה", "הכפוף לחובת הגילוי וזכות העיון", כדי כבוד הש' מלצר לעיל.

כמו כן, לא שוכנعني ברלוננטיות של המסמך המבוקש להגנתו של המבוקש, שכן הוא מתייחס למכשור אחר מזה בו נבדק המבוקש וכן, בהיותו טויטה לא סופית, שלא הבשילה לכדי נוהל מחיב ומקום בו עותק מהנהרל הסופי, מצוי בידי הגנה.

ההגנה סומכת ידיה על החלטתו של כבוד הש' היימן, בע"ח 50620-06-17, אך מדובר בפרשנות לא נcona של ההחלטה, שכן, כבוד הש' היימן, סמרק ידיו על החלטתה של כבוד הש' יהוב, בכל הנוגע לכך שההילך המתאים לביקשת המסמך שבנדון, הנהו 108 לחוק סדר הדין הפלילי ולא סעיף 74, לפיו, ניתן, כאמור, בזמן עד שiges' את המסמך בבית המשפט, אך בבד, אישר את החלטתה, לגופה של בקשה, לפיה " **לאור העובדה שמדובר בגרסת בקורסית, שלא הבשילה ולא קיבל תוקף בוודאי שכן לתייה להגנה**".

ההחלטה המלאה של כבוד הש', היימן, להלן:

"**עינמי עין היטב בהחלטת בית משפט קמא, ואני קובלע באופן נחרץ שלא נפללה טעות בהחלטה. בית משפט קמא בחן טענותיו של העורר בכל צד שהוא ובמסופו של יום ההחלטה כי אין מדובר בחומר חקירה ולמצער אין מדובר בחומר חקירה רלוונטי, עוד קבע בית משפט קמא כי ככל שרוצה העורר לקבל הוראות הפעלה של יצרן יכול ויעשה זאת במסגרת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, יגיש בקשה להזמין עד שיביא עימו את הוראות הפעלה הרצויות לו וכן יבוא על סיפוקו מבחינה זו. לモטור לצין שככ' בית משפט קמא קובלע והבהיר מודיע החומר המבוקש איננו רלוונטי לאישום.**

אף אני אילו מקרה זה היה בא לפני הימי קובלע כפי שקבע בית משפט קמא. נימוקיו של בית משפט קמא מקובלים עלי ומשום כך כאמור הימי קובלע בדיקון כפי שקבע".

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז تمוז תשע"ז, 20 ביולי 2017, במעמד הצדדים.